

Както тука на земята,
Тъй и въ небесата.
Мойта драга много блага,
Привѣтлива, милостлива,
Ката ружа благовонна
Приятна е тя.

Разцѣвти се ружо майска,
Я запѣй ми птицо райска
Съ любовни уста сладки
Съсъ думи приятни.

Дѣвойко хубавице,
Азъ те обичамъ,
Зарадъ тебе о, звѣздице,
Смаянъ се скитамъ.

Горка горчица, подъ гжета върба,
Пролива сълзи, навела глава;
Рѣчица бистра тамъ си течала,
И нейнитѣ сълзи безъ брой се влѣчала
Върбо ле, върбо, зелена върбо,
И тили жалишъ за първо либе?
Спуснала си клоне надолу,
Навела си глава кат' мене.
Вѣнецъ ще сплѣтж отъ твойтѣ листе
Ще вѣхна, вѣхна за първо либе.
То ме напустна, то ме намрази,
Не го мѣмрете, азъ го прощavamъ.
Горката ази мило го молихъ,
Той ми отвърна съ кораво сърдце:
„Не тебе обичамъ, не ми си мила,
„Залюби други, и азъ друга любж.
